

МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
СХІДНОУКРАЇНСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
ІМЕНІ ВОЛОДИМИРА ДАЛЯ
Факультет здоров'я людини
Кафедра здоров'я людини

МЕТОДИЧНІ ВКАЗІВКИ до підготовки кваліфікаційної роботи

РІВЕНЬ ВИЩОЇ ОСВІТИ:	Перший (бакалаврський)
ОСВІТНІЙ СТУПІНЬ:	Бакалавр
ГАЛУЗЬ ЗНАНЬ:	05 Соціальні та поведінкові науки
СПЕЦІАЛЬНІСТЬ:	053 Психологія

ЗАТВЕРДЖЕНО:
на засіданні кафедри
здоров'я людини
протокол № 7 від 16.01.2025 р.

Київ – 2025

УДК 378.147:[159.9:615.82(079)

Методичні вказівки до підготовки кваліфікаційної роботи для здобувачів першого (бакалаврського) рівня вищої освіти денної та заочної форм навчання спеціальності 053 Психологія ОПП «Психологія фізичної реабілітації» / Уклад. А.М. Османова, Т.С.Острянко, Н.А. Добровольська. Київ: Вид-во СНУ ім. В. Даля, 2025. 48 с.

У методичних вказівках викладено загальні вимоги до змісту та оформлення кваліфікаційної роботи для здобувачів першого (бакалаврського) рівня вищої освіти, які навчаються за спеціальністю 053 «Психологія» освітньо-професійної програми «Психологія фізичної реабілітації». Розкрито мету, основні завдання, послідовність і особливості виконання окремих розділів роботи. Надано рекомендації щодо змісту бакалаврської роботи, нормативних вимог до її оформлення, організації праці здобувача під час написання і захисту роботи.

Розраховано на здобувачів закладів вищої освіти.

Укладачі:

Османова А.М.	к.психол.н., доцент, доцент кафедри психології та соціології
Острянко Т.С.	к.пед.н, доцент, доцент кафедри здоров'я людини
Добровольська Н.А.	д.психол.н., зав. кафедрою здоров'я людини

Рецензент: **Олена Романенкова**, кандидат медичних наук, зав.кафедрою фізичної терапії, ерготерапії та фізичного виховання Університету «Україна».

ЗМІСТ

ВСТУП	4
1.МЕТА І ЗАВДАННЯ ВИКОНАННЯ КВАЛІФІКАЦІЙНОЇ РОБОТИ	5
2.ЕТАПИ ВИКОНАННЯ КВАЛІФІКАЦІЙНОЇ РОБОТИ	7
<i>Визначення наукових керівників</i>	12
<i>Встановлення термінів виконання</i>	12
3.ВИМОГИ ДО ЗМІСТУ КВАЛІФІКАЦІЙНОЇ РОБОТИ	133
4.РОЗДІЛИ КВАЛІФІКАЦІЙНОЇ РОБОТИ	20
5.ВИМОГИ ДО ОФОРМЛЕННЯ КВАЛІФІКАЦІЙНОЇ РОБОТИ	22
6.РЕЦЕНЗУВАННЯ І ПОПЕРЕДНІЙ ЗАХИСТ КВАЛІФІКАЦІЙНОЇ РОБОТИ	28
7. ЗАХИСТ ТА ОЦІНЮВАННЯ КВАЛІФІКАЦІЙНОЇ РОБОТИ	29
<i>Критерії оцінювання кваліфікаційної роботи</i>	31
ДОДАТКИ	32
<i>Додаток А Зразок титульного аркушу</i>	33
<i>Додаток Б Зразок оформлення завдання на кваліфікаційну роботу</i>	35
<i>Додаток В Зразок оформлення змісту кваліфікаційної роботи</i>	38
<i>Додаток Г Зразок оформлення основної частини кваліфікаційної роботи</i>	39
<i>Додаток Д Зразок оформлення висновків до кваліфікаційної роботи</i>	41
<i>Додаток Е Приклади оформлення бібліографічного опису у списку використаних джерел</i>	43
<i>Додаток З Орієнтовна тематика кваліфікаційних робіт</i>	45

ВСТУП

Методичні вказівки до підготовки та написання кваліфікаційної роботи для здобувачів першого (бакалаврського) рівня вищої освіти денної та заочної форм навчання спеціальності 053 Психологія ОПП «Психологія фізичної реабілітації» розроблено з урахуванням вимог Закону України «Про вищу освіту», Стандарту вищої освіти України: перший (бакалаврський) рівень вищої освіти, галузь знань 05 Соціальні та поведінкові науки, спеціальність 053 Психологія; Положення про організацію освітнього процесу у Східноукраїнському національному університеті імені Володимира Даля (надалі – СНУ ім. В. Даля); Положення про розроблення, викладання та оформлення навчально-методичних матеріалів СНУ ім. В. Даля, освітньо-професійної програми «Психологія фізичної реабілітації»; Положення про вимоги до кваліфікаційних робіт у Східноукраїнському національному університеті імені Володимира Даля. Кваліфікаційна робота має комплексний характер і є необхідним елементом атестації здобувачів щодо визначення результатів навчання набутих здобувачами вищої освіти під час навчання за спеціальністю 053 Психологія, освітньо-професійною програмою Психологія фізичної реабілітації. Кваліфікаційна робота демонструє: рівень теоретичних та практичних знань відповідно до освітньої програми та актуальних напрямків їх розвитку; уміння проводити дослідження з дотриманням методологічних стандартів; вміння комплексно аналізувати проблеми та систематизувати інформацію; уміння творчо застосовувати сучасні методи наукового пошуку та вирішувати складні наукові завдання; здатність формулювати наукові висновки та практичні рекомендації.

До загальних вимог до написання, оформлення та захисту бакалаврської роботи відносяться: дотримання принципів академічної доброчесності; актуальність обраної теми, її відповідність сучасному стану сфери психології реабілітації та її перспективам; вивчення та критичний

аналіз першоджерел, що стосуються теми; дослідження історії проблеми та її сучасного стану; чітке формулювання об'єкта, предмета, мети, завдань та методів дослідження.

Крім того, важлива послідовність і лаконічність узагальнень результатів, їх обґрунтування, висновки та пропозиції для подальших досліджень. Забороняється використання чужих робіт без належного посилання на авторів і джерела, а також застосування законодавчих норм без відповідних посилань. Невідповідність оформлення кваліфікаційної роботи може негативно вплинути на оцінку роботи.

Тематика бакалаврських робіт переглядається та затверджується кафедрою здоров'я людини. Здобувачі вищої освіти мають право вибирати тему своєї кваліфікаційної роботи.

За точність та обґрунтованість усіх даних, які містяться у кваліфікаційній роботі, а також за правильне використання фактичного матеріалу і достовірність висновків та тверджень, особисто відповідає здобувач вищої освіти. Керівники кваліфікаційних робіт несуть відповідальність за нагляд за виконанням робіт здобувачами вищої освіти та за дотриманням принципів академічної доброчесності.

1. МЕТА І ЗАВДАННЯ ВИКОНАННЯ БАКАЛАВРСЬКОЇ КВАЛІФІКАЦІЙНОЇ РОБОТИ

Написання кваліфікаційної роботи є важливим етапом у підготовці фахівців зі спеціальності 053 «Психологія». Написання та захист кваліфікаційної роботи передбачені навчальним планом освітньо-професійної програми «Психологія фізичної реабілітації» та є обов'язковими.

Основною метою написання бакалаврської кваліфікаційної роботи є розв'язання професійної проблеми шляхом комплексного опанування матеріалу та методів дослідження, пошуку можливих шляхів застосування теоретичних знань для вирішення конкретних завдань у сфері психології

фізичної реабілітації.

Завдання, які виконує здобувач вищої освіти під час підготовки кваліфікаційної роботи:

- ✚ Визначення теми дослідження.
- ✚ Обґрунтування важливості та актуальності теми.
- ✚ Теоретичний аналіз літератури за темою роботи.
- ✚ Формулювання мети, завдань, об'єкта та предмета дослідження.
- ✚ Вибір адекватних методів дослідження.
- ✚ Проведення емпіричного дослідження.
- ✚ Аналіз та інтерпретація отриманих результатів, із застосуванням відповідних методів, зокрема математико-статистичних, психокорекційних.
- ✚ Розробка практичних рекомендацій за результатами роботи.
- ✚ Підготовка і оформлення кваліфікаційної роботи відповідно до вимог.
- ✚ Направлення на перевірку науковому керівнику.
- ✚ Виправлення виявлених недоліків та отримання відгуку від наукового керівника.
- ✚ Подання роботи на зовнішнє рецензування.
- ✚ Підготовка до попереднього захисту роботи на засіданні кафедри.
- ✚ Подання електронної версії роботи для перевірки на наявність академічного плагіату.
- ✚ Підготовка до захисту результатів дослідження перед екзаменаційною комісією.

Кваліфікаційна робота повинна засвідчити вміння здобувача освіти здійснювати пошук та аналіз джерел інформації, самостійно систематизувати теоретичні знання, робити обґрунтовані висновки, викладати текстовий матеріал у стислій формі грамотно й логічно, виступати із презентацією результатів роботи, апробувати, висвітлювати та захищати отримані результати дослідження.

Тематика кваліфікаційних робіт щорічно визначається і затверджується

кафедрою та оголошується здобувачам освіти на початку навчального року. Вона повинна відображати актуальні питання відповідної галузі, містити елементи науковості та дослідництва, передбачати практичну значимість, сприяти набуттю здобувачем освіти навичок самостійної творчої діяльності (див. додаток 3).

Здобувачі освіти можуть обрати власну тему дослідження або подати власні пропозиції щодо уточнення тематики бакалаврських робіт на розгляд відповідної кафедри. Запропоновані здобувачами вищої освіти теми погоджуються керівником і затверджуються рішенням кафедри та наказом університету.

2. ЕТАПИ ВИКОНАННЯ КВАЛІФІКАЦІЙНОЇ РОБОТИ

Виконання бакалаврської кваліфікаційної роботи передбачає низку етапів:

1. Вибір теми дослідження

- ✓ Тема обирається з переліку, затвердженого кафедрою, або запропонована здобувачем вищої освіти, за умови її погодження з науковим керівником.
- ✓ Тема повинна відповідати актуальним питанням психології фізичної реабілітації.
- ✓ Вибір теми для дипломної роботи не повинен мати випадковий характер. Студент уже протягом написання курсової роботи має визначитись у своїх наукових інтересах, у межах яких він хотів би працювати й далі.
- ✓ При обранні теми здобувач вищої освіти повинен враховувати свої наукові інтереси, а також такі фактори, як актуальність теми, її наукове і практичне значення, ступінь висвітлення питання в науковій літературі, доступність бази дослідження та ін.
- ✓ Назва теми дипломної роботи повинна бути, по можливості, короткою, відповідати обраній спеціальності та суті вирішеної наукової проблеми (завдання), вказувати на мету бакалаврського дослідження і його

завершеність. Іноді для більшої конкретизації до назви слід додати невеликий (4-6 слів) підзаголовок.

- ✓ У назві не бажано використовувати ускладнену термінологію псевдонаукового характеру. Треба уникати назв, що починаються зі слів “Дослідження питання...”, “Дослідження деяких шляхів...”, “Деякі питання...”, “Матеріали до вивчення...”, “До питання...” і т. ін., в яких не відбито достатньою мірою суть проблеми.

2. Розробка плану роботи

- ✓ Узгодження структури та основних положень з науковим керівником.
- ✓ Визначення основних етапів роботи та термінів виконання.
- ✓ При складанні календарного плану особливо суттєвим є дотримання логічної послідовності виконання етапів роботи. Встановлення конкретних термінів проведення дослідження не тільки сприяє самоорганізації здобувача вищої освіти, але й дає можливість своєчасно отримати консультацію наукового керівника, який може на всіх етапах виконання дипломної роботи контролювати її хід і коригувати зміст.

3. Збір теоретичного та емпіричного матеріалу

- ✓ Аналіз наукових джерел (монографій, статей, дисертацій, звітів).
- ✓ Проведення попередніх консультацій з фахівцями або викладачами, які мають досвід у досліджуваній тематиці.
- ✓ Уточнення мети і завдань роботи.
- ✓ Планування методів збору емпіричних даних.

4. Складання змісту бакалаврської кваліфікаційної роботи.

- ✓ Зміст разом із завданням здобувач вищої освіти подає на кафедру для затвердження завідувачем не пізніше як через два тижні після затвердження теми і наукового керівника.
- ✓ Зміст повинен відображати сутність обраної теми, напрям її дослідження, постановку окремих питань.

✓ Після самостійного складання кількох варіантів плану здобувач вищої освіти повинен звернутися до наукового керівника для обговорення поданих варіантів і утвердження правильного варіанту.

✓ Під час написання роботи зміст може уточнюватися.

5. Проведення дослідження (емпіричне дослідження, експеримент).

✓ Організація емпіричної частини роботи, яка може включати опитування, спостереження, експеримент, аналіз кейсів тощо.

✓ Збір і систематизація отриманих даних.

✓ При оформленні дослідницького матеріалу корисно складати таблиці, графіки, схеми, діаграми, які обов'язково аналізуються і пояснюються.

✓ Наприкінці емпіричної (експериментальної) частини дослідження повинні бути висновки про підтвердження (або не підтвердження) гіпотези дослідження.

✓ Результати кількісного дослідження можуть викладатися в табличній, графічній та описовій (текстовій) формі з попередньо обчисленими рангами, відсотками, середніми значеннями, показниками кореляції, коефіцієнтами відмінностей тощо.

6. Написання тексту кваліфікаційної роботи.

✓ Викладення теоретичних основ, результатів дослідження та розробка рекомендацій.

✓ Виклад основних методів дослідження та відповідних методик. З вичерпною повнотою викладають результати власних досліджень із виокремленням того нового, що вноситься в розробку означеної проблеми.

✓ Здобувач вищої освіти повинен оцінювати повноту вирішення поставлених завдань, визначати достовірність одержаних результатів (характеристик, параметрів), порівнювати їх з аналогічними результатами українських і зарубіжних дослідників, обґрунтовувати необхідність подальших досліджень.

✓ Дотримання встановлених вимог до оформлення (структура, стиль, обсяг).

- ✓ Розробка висновків і практичних рекомендацій на основі отриманих результатів.
- ✓ Під час написання роботи необхідно регулярно консультиватися з науковим керівником щодо теоретичних аспектів, логіки викладу, аргументів і методів, що використовуються, а також основних висновків.
- ✓ Здобувач вищої освіти повинен поетапно надавати науковому керівнику окремі розділи для перевірки.
- ✓ Після перевірки відповідних розділів роботи науковим керівником, здобувач вищої освіти має враховувати його зауваження і внести відповідні корективи до роботи.

7. Формулювання загальних висновків.

- ✓ У загальних висновках описуються найважливіші наукові та практичні результати, одержані в кваліфікаційній роботі, які повинні містити формулювання розв'язаної наукової проблеми (завдання), її значення для науки і практики.
- ✓ Формулюють висновки та рекомендації щодо наукового та практичного використання здобутих результатів.
- ✓ У першому пункті висновків коротко оцінюють стан розробки питання. Потім розкриваються методи вирішення поставленої в роботі наукової проблеми (завдань), аналізуються результати практичного їх розв'язання, які порівнюються з матеріалами відомих досліджень.
- ✓ У висновках необхідно наголосити на якісних і кількісних показниках здобутих результатів, обґрунтувати їхню достовірність, викласти рекомендації щодо їхнього використання і подальшого дослідження проблеми.

8. Складання списку використаних джерел і оформлення додатка.

- ✓ Список використаних джерел слід розміщувати в алфавітному порядку прізвищ перших авторів або заголовків. Можна його також розміщувати в порядку згадування джерел у тексті за їх наскрізною нумерацією.

- ✓ До *додатків* доцільно включати допоміжний матеріал, що необхідний для повноти сприйняття роботи: проміжні математичні доведення, формули і розрахунки; таблиці і графіки допоміжних емпіричних даних; методики, протоколи і матеріали дослідження; довідки про впровадження тощо.

8. Попередня перевірка роботи.

- ✓ Надання завершеної роботи науковому керівникові для перевірки у разі потреби, доопрацювання роботи з урахуванням зауважень наукового керівника). Отримання відгуку керівника кваліфікаційної роботи (який повинен містити характеристику роботи за всіма розділами роботи, засвідчувати рівень виконання здобувачем завдання). Отримання зовнішньої рецензії з рекомендацією для подальшого захисту перед екзаменаційною комісією.
- ✓ У рецензії рецензент дає стислу характеристику роботи, оцінює її теоретичний рівень, глибину досліджень, переваги та недоліки, обґрунтованість і доцільність зроблених висновків та запропонованих рекомендацій, відповідність оформлення вимогам до кваліфікаційних робіт.
- ✓ Урахування зауважень та рекомендацій.

9. Підготовка до захисту.

- ✓ Перевірка на плагіат.
- ✓ Подання зброшурованої версії на кафедру у визначений термін.
- ✓ Підготовка виступу та додаткових матеріалів (доповіді, презентації, роздаткових матеріалів тощо).
- ✓ Організація передзахисту з акцентом на чіткість викладу, логічність структури та аргументованість результатів.

10. Захист роботи.

- ✓ До захисту кваліфікаційної роботи допускаються здобувачі вищої освіти, які повністю завершили теоретичний курс навчання, своєчасно підготували

кваліфікаційну роботу до захисту, пройшли перевірку на плагіат та подали її до відповідної екзаменаційної комісії до призначеної дати засідання.

- ✓ Презентація основних результатів дослідження перед комісією.
- ✓ Відповіді на запитання, демонстрація розуміння матеріалу та володіння темою.
- ✓ Захист дипломної роботи відбувається публічно на засіданні державної екзаменаційної комісії. Порядок захисту дипломної роботи встановлено Положенням про державні екзаменаційні комісії.
- ✓ Здобувачу вищої освіти надається час для виступу (7-10 хв), після чого він відповідає на запитання членів ДЕК. Відповідь повинна бути короткою, але чіткою, обґрунтованою і вичерпною.

Визначення наукових керівників

Кафедра призначає наукового керівника з числа викладачів, які мають науковий ступінь та досвід у відповідній галузі дослідження. Науковий керівник надає консультації, допомагає здобувачу вищої освіти розробити структуру роботи, обрати методи дослідження та здійснює контроль за виконанням завдань.

Встановлення термінів виконання

Кафедра визначає ключові етапи виконання кваліфікаційної роботи із зазначенням кінцевих термінів, зокрема:

- ❖ Вибір теми та затвердження наукового керівника.
- ❖ Узгодження плану роботи з керівником.
- ❖ Надання здобувачами вищої освіти чорнового варіанту роботи для перевірки.
- ❖ Здача остаточного варіанту роботи на кафедрі.

Здобувачі зобов'язані дотримуватися встановлених термінів, які фіксуються в графіку кафедри.

Бакалаврська кваліфікаційна робота не допускається до захисту ,якщо вона не відповідає затвердженому плану, вимогам змісту і оформлення ,не

містить аналітичних матеріалів чи обґрунтованих пропозицій за вибраним об'єктом дослідження, якщо відсутні відгук наукового керівника або зовнішня рецензія, або у разі, якщо робота не пройшла перевірку на академічну доброчесність.

3.ВИМОГИ ДО ЗМІСТУ КВАЛІФІКАЦІЙНОЇ РОБОТИ

Кваліфікаційна робота має таку **структуру**:

- титульний аркуш;
- завдання на кваліфікаційну роботу;
- реферат – 1 стор.
- abstract (анотація англійською або іншою іноземною мовою, яку вивчав здобувач, окрім мови країни-агресора);
- зміст;
- перелік умовних скорочень (за необхідності);
- вступ;
- основна частина: розділи (теоретичний, емпіричний), підрозділи;
- висновки та рекомендації;
- список використаних джерел (Загальні положення та правила складання ДСТУ 8302:2015)
- додатки за необхідності.

Титульний аркуш кваліфікаційної роботи повинен містити повну назву університету, факультету, кафедри, де виконана робота; прізвище, ім'я, по батькові автора; назву роботи; шифр і найменування спеціальності; науковий ступінь, вчене звання, прізвище, ім'я, по батькові наукового керівника, (Додаток А).

Після вивчення літературних джерел і нормативних матеріалів здобувач вищої освіти складає **зміст** кваліфікаційної роботи. Зміст подають на початку кваліфікаційної роботи. Він містить у собі найменування та номери початкових сторінок усіх розділів, підрозділів та пунктів, зокрема вступу, висновків до розділів, загальних висновків, списку використаних джерел, додатка. Зразок ЗМІСТУ роботи наведено в Додатку Б.

Складання змісту – один із найважливіших етапів підготовчої роботи. Зміст повинен відображати сутність обраної теми, напрям її дослідження, постановку окремих питань. Під час написання роботи зміст може уточнюватися.

Після змісту (за потреби) подається перелік умовних скорочень. Такий перелік вводиться, якщо в роботі вжита специфічна термінологія, маловідомі

скорочення, нові символи тощо. Перелік друкується двома колонками, у яких, ліворуч за абеткою наводять скорочення, праворуч – їх детальне пояснення. Якщо спеціальні терміни, символи, позначення і таке інше повторюється менше трьох разів, перелік не складають, а їх розшифрування наводять у тексті при першому згадуванні

У **вступі** розкривається сутність і стан наукової проблеми (завдання), її значущість, підстави і вихідні дані для розробки теми, обґрунтування необхідності проведення дослідження.

Загальна характеристика роботи подається в послідовності, що викладена нижче.

Актуальність теми. Шляхом критичного аналізу та порівняння з відомими рішеннями проблеми (наукової задачі) обґрунтовують актуальність та доцільність роботи. Висвітлення актуальності не повинно бути багатослівним. Досить кількома реченнями висловити головне – сутність проблеми або наукового завдання. Актуальність проблеми, яка зумовила вибір теми дослідження, коротко викладена історія питання за хронологічним чи концептуальним принципом.

Приклад

Актуальність теми соціально-психологічної реабілітації дітей з порушеннями опорно-рухового апарату (ОРА) зумовлена кількома важливими факторами, які мають безпосередній вплив на фізичний, емоційний та соціальний розвиток таких дітей.

Порушення опорно-рухового апарату у дітей, зокрема, травми чи вроджені дефекти, можуть обмежувати фізичну активність, що, в свою чергу, викликає труднощі у повсякденному житті, порушення самооцінки, емоційні проблеми (страх, тривога) та труднощі в адаптації до соціальних умов. Ці психологічні бар'єри потребують комплексної роботи через соціально-психологічну реабілітацію, щоб допомогти дітям відновити впевненість у собі та належну соціальну адаптацію.

Діти з порушеннями ОРА часто стикаються з бар'єрами в соціалізації, зокрема з обмеженими можливостями для участі у групових заняттях, іграх, спортивних або культурних заходах. Реабілітація на соціально-психологічному рівні сприяє розвитку важливих соціальних навичок, комунікації з однолітками та дорослими, що допомагає дітям почуватися більш впевнено та знижує ризики розвитку депресії чи соціальної ізоляції.

Соціально-психологічна реабілітація забезпечує дітей необхідною підтримкою для подолання психічних та емоційних труднощів, таких як знижена самооцінка, страхи перед майбутнім чи відчуття неповноцінності. Психологічні консультації, арт-терапія, групові заняття, які сприяють розвитку емоційної стійкості, можуть значно полегшити адаптацію до життя з обмеженими фізичними можливостями.

Для ефективної соціально-психологічної реабілітації необхідно інтегрувати різні методи, які враховують індивідуальні потреби кожної дитини. Це включає як індивідуальні психотерапевтичні сеанси, так і групові методи підтримки, використання сучасних технологій для реабілітації та спеціальні освітні програми, що сприяють розвитку соціальних і комунікаційних навичок.

Все вищезазначене зумовлює актуальність теми дослідження: **«СОЦІАЛЬНО-ПСИХОЛОГІЧНА РЕАБІЛІТАЦІЯ ДІТЕЙ З ПОРУШЕННЯМ ОПОРНО-РУХОВОГО АПАРАТУ»**.

Мета і завдання дослідження. Спочатку формулюється мета роботи, а за нею викладаються завдання, які необхідно вирішити для досягнення поставленої мети. Мета роботи – це те, заради чого проводиться дане дослідження, пишеться робота, вона повинна бути тісно пов'язана з назвою роботи. Правильне визначення мети надає змогу виокремити власний напрям дослідження, упорядкувати пошук і аналіз матеріалу, підвищити якість роботи, уникнути загальних міркувань. Формулювати мету можна, починаючи словами: “Вивчити...”, “Визначити...”, “З’ясувати...”, “Встановити...” і т. ін. Завдання повинні конкретизувати мету роботи; їх визначення пов'язане з назвами основних розділів. Метою дослідження є той результат, який автор планує досягти в результаті здійснення роботи.

Приклад 1

Метою даного дослідження є вивчення та аналіз ефективності соціально-психологічної реабілітації дітей з порушеннями опорно-рухового апарату, а також розробка та апробація методів та підходів, які сприяють їх соціальній адаптації, розвитку психоемоційної стійкості та поліпшенню якості життя.

Приклад 2

Мета дослідження полягає в теоретичному обґрунтуванні та емпіричному дослідженні соціально- психологічної реабілітації дітей з порушеннями опорно-рухового апарату.

Відповідно до мети формуються *завдання дослідження*.

Завдання – це послідовні етапи дослідницької роботи, спрямовані на досягнення поставленої мети. Завдання повинні розкривати, конкретизувати мету дослідження і в загальному підсумку повинні бути адекватні цій меті.

Відповідно, завдання можуть бути зорієнтовані на:

- вирішення певних теоретичних питань, загальної програми дослідження (виявлення сутності окремих понять, явищ, процесів, визначення параметрів та рівнів функціонування, принципів інтерпретації тощо);
- виявлення найсуттєвіших ознак та внутрішньої структури об'єкта і предмета дослідження;
- виокремлення та характеристику нових аспектів та сучасних рішень даної наукової проблеми;
- обґрунтування, виявлення системи конкретних засобів, необхідних для розв'язання наукової проблеми та організації емпіричної частини дослідження;
- розробку можливих рекомендацій щодо перспективи практичного використання результатів дослідження.

У відповідності з метою дослідження ставляться основні завдання, які уточнюють мету, розкривають основні етапи її досягнення. Зазвичай, для

курсової роботи достатньо висунути 4-5 завдань.

Приклад

У відповідності з об'єктом, предметом і метою дослідження нами були визначені такі **завдання:**

1. Проаналізувати соціально-психологічні аспекти реабілітації дітей з порушеннями ОРА, зокрема вивчення впливу фізичних обмежень на емоційний стан, соціалізацію та поведінку.
2. Розробити методики реабілітації, спрямованих на покращення психосоціальної адаптації та інтеграції дітей з обмеженими фізичними можливостями в соціум.
3. Визначити ефективність різних методів соціально-психологічної підтримки (групова терапія, арт-терапія, психотерапевтичні сеанси) у покращенні емоційного стану та розвитку соціальних навичок у дітей з порушеннями ОРА.
4. Розробити рекомендації для практичних спеціалістів, таких як психологи, соціальні працівники та медичні працівники, для покращення соціально-психологічної реабілітації дітей з порушеннями ОРА.

Об'єкт дослідження – це обрані для вивчення процес або явище, що породжують проблемну ситуацію. **Предмет дослідження** міститься в межах об'єкта. Об'єкт і предмет дослідження як категорії наукового процесу співвідносяться між собою як загальне і часткове. В об'єкті виділяється та його частина, яка є предметом дослідження. Саме на нього спрямована основна увага, оскільки предмет дослідження визначає тему роботи.

Приклад

якщо **Тема: СОЦІАЛЬНО-ПСИХОЛОГІЧНА РЕАБІЛІТАЦІЯ ДІТЕЙ З ПОРУШЕННЯМ ОПОРНО-РУХОВОГО АПАРАТУ**

ТО

Об'єкт дослідження – порушення опорно-рухового апарату

Предмет дослідження – соціально-психологічна реабілітація дітей з порушенням опорно-рухового апарату.

Методи дослідження.

Метод дослідження– (від гр. μέθοδος – шлях дослідження, спосіб пізнання) – нормативний обґрунтований спосіб проведення наукового дослідження. Це шлях наукового пізнання, який впливає із загальних теоретичних уявлень про сутність об'єкта дослідження.

Методи збору емпіричних фактів обираються за метою та завданнями дослідження:

- *описати факти:* спостереження, аналіз продуктів діяльності, бесіда, інтерв'ю, анкетування, вивчення життєвого шляху (біографічний метод) та ін.;

- *виміряти психічні явища* – тести;
- *визначити особливості* – констатувальний (природний або лабораторний) експеримент;
- *знайти фактори, виявити психологічні умови розвитку та перетворити явище* – формувальний психолого-педагогічний експеримент.

Для наукового вирішення психологічної проблеми зазвичай використовується комплекс методів, розробляється і реалізовується певна методика (сукупність методів у дії).

Розробляючи **план експериментального дослідження**, можна обрати один із трьох його шляхів:

1. *Лонгitudний план* (шлях, зріз): вивчаються одні й ті самі піддослідні протягом тривалого часу та поетапно проводиться аналіз із порівнянням результатів зрізів.

2. *Поперечний план* реалізовується методом порівняння окремих груп піддослідних різного віку.

3. Можна застосовувати *комбінований план*, коли досліджуваними є люди різних вікових груп, але за однією з них (наприклад, одна експериментальна група студентів) проводиться тривале спостереження (лонгitudне дослідження), а наприкінці порівнюють результати з іншою (контрольна група).

Для обробки одержаного дослідницького матеріалу застосовують відомі в психологічній науці **статистичні методи**: кореляційний аналіз – числове співвідношення двох різних змінних; факторний аналіз – для визначення спорідненості окремих психологічних тестів на основі порівняння коефіцієнтів кореляції кожного з них. Ефективність вимірювання незалежно від умов проведення визначається поняттям «надійність» і «валідність».

Надійність – ступінь узгодженості результатів, які дослідник одержує при багаторазовому застосуванні методики виміру. Надійна міра заслуговує довіри, дає стійкі результати, які можна відтворити.

Валідність – це показник точності, з якою методика вимірює те, для чого вона створена, а також адекватність методу поставленому завданню дослідження.

Викладається перелік усіх використаних у дослідженні методів. Усі дослідницькі методи можна розділити на:

теоретичні: аналіз, синтез, узагальнення, моделювання, систематизація, абстрагування тощо;

емпіричні: бесіда, спостереження, анкетування, опитування, експеримент, психомалюнки, проєктивні методи вивчення особистості тощо;

математичні: перерахувати ті критерії чи коефіцієнти, які були використані у роботі для визначення достовірності помічених тенденцій чи зв'язків;

інтерпретаційні: аналіз та тлумачення отриманих результатів, зіставлення отриманих результатів із попередніми даними, наявними в психологічній літературі.

Приклад

Для вирішення поставленої наукової проблеми та сформульованих завдань були застосовані такі **методи дослідження**:

теоретичні: аналіз, систематизація, узагальнення, класифікація;

емпіричні: спостереження, бесіда, тести, опитування;

методи обробки та інтерпретації даних: математичні методи статистичної обробки даних дослідження.

З даної проблеми проведено дослідження із застосуванням таких **психодіагностичних методик**:

 опитувальник тривожності Спілбергера (STAI)

 тест Розенберга для оцінки самооцінки, тощо

Обрані методики повинні бути стисло описані на 1-2 сторінках у другому розділі.

Практичне значення одержаних результатів. При отриманні результатів, які можуть бути використані на практиці, слід стисло викласти, у чому вони полягають і як саме їх можна використати.

Апробація результатів досліджень. Наводяться студентські конференції, наукові круглі столи та ін., на яких були апробовані результати досліджень, викладені у бакалаврській кваліфікаційній роботі, та публікації за темою дослідження.

Організація дослідження. Стисло викладають зміст і терміни

основних етапів роботи, наводять характеристику досліджуваної вибірки (при проведенні емпіричного дослідження).

Приклад

Організація і база дослідження. Дослідження проводилось на базі навчально-наукової лабораторії кафедри фізичної культури і спорту СНУ ім В. Даля. У дослідженні брали участь 10 дітей з порушенням опорно-рухового апарату, з них 5 юнаків і 5 дівчат віком 5-7 років.

У кінці вступу описується структура й обсяг роботи. Приклад

Структура й обсяг роботи: кваліфікаційна робота складається зі вступу, двох розділів, висновків до кожного розділу, загальних висновків, рисунків – 8, таблиць – 15, додатків – 4.

Основний текст роботи – 75 - 80 сторінок. Список використаних джерел включає 90 найменувань. Загальний зміст складає 90 сторінок.

4. РОЗДІЛИ КВАЛІФІКАЦІЙНОЇ РОБОТИ

Основна частина складається з розділів, підрозділів, пунктів, підпунктів. Кожний розділ починають з нової сторінки. В кінці кожного розділу формулюють висновки зі стислим викладенням наведених у розділі наукових і практичних результатів, що дає змогу вивільнити загальні висновки від другорядних подробиць.

У розділах основної частини подають:

- огляд літератури за темою дослідження;
- виклад методів досліджень;
- відомості про проведені теоретичні та (або) емпіричні дослідження;
- аналіз і узагальнення результатів досліджень.

Кваліфікаційну роботу рекомендується поділяти на три розділи.

Перший розділ є теоретичним. Він складає приблизно 30% обсягу основної частини роботи. В цьому розділі коротко описуються основні підходи до вивчення проблеми та обирається той, який і буде реалізовано в подальшому самостійному психологічному дослідженні. У першому розділі роботи викладається огляд літератури. У ньому слід стисло окреслити основні етапи розвитку наукової думки за своєю проблемою і визначити невирішені чи недостатньо вирішені питання. Варто приділити увагу огляду сучасним зарубіжним розробкам з теми дослідження. Саме ці питання (чи їх частина) і мають бути відправною точкою для проведення власного дослідження. Наприкінці першого розділу треба зробити стислий висновок, який є підсумком проведеного теоретичного аналізу. Наприкінці першого розділу на підставі теоретичного аналізу літератури та її

узагальнення формулюються вихідні положення, які й будуть взяті за основу його дослідження, визначатимуть вибраний напрям наукового пошуку.

Другий розділ є емпіричним і складає 70% основної частини роботи.

У *другому розділі* детально описуються та обґрунтовуються всі дослідницькі методи, які використовуються в роботі, а також послідовність і зміст кожного етапу дослідження. Подається детальний опис досліджуваної групи чи вибірки, методик дослідження та окремих методів, які застосовувалися у процесі роботи, описуються етапи емпіричної роботи та їхня послідовність.

Кількість методик повинна бути не меншою за три, вони повинні включати щонайменше дев'ять шкал. Що стосується кількості досліджуваних, то для групового дослідження має бути від 20 до 30 осіб, а для індивідуального – від 5 до 10 осіб. За неможливості зібрати належний обсяг даних, питання про зменшення групи досліджуваних вирішується на засіданні кафедри.

Опис групи досліджуваних висвітлює головні їх характеристики (стать, вік, освіта, соціальний стан, стан здоров'я та інші, важливі для виокремлення саме такої групи параметри). Осіб, які брали участь у дослідженні, називають “досліджувані”.

Третій розділ кваліфікаційної роботи містить аналіз результатів проведеного дослідження, оцінюється наскільки повно були вирішені поставлені завдання. Науковий рівень роботи значно підвищується, якщо результати дослідження автора порівнюються з результатами інших дослідників.

Аналіз отриманих результатів виконують, по можливості, із застосуванням методів математичного опрацювання результатів. Якщо ж неможливо застосувати методи статистики, виконують змістовний аналіз даних. Пропозиції та рекомендації щодо практичного застосування висновків для вирішення конкретних завдань у певних умовах повинні бути перспективними, враховуючі майбутні зміни, які можуть відбутися найближчим часом.

Кожен розділ завершується лаконічним висновком, що логічно узагальнює викладене, містить короткий виклад наукових і практичних результатів.

У **висновках** викладаються найбільш вагомні наукові та практичні результати, що були одержані в роботі (обсяг – 3 сторінки). Висновки повинні інформувати про досягнення мети дослідження й виконання конкретних поставлених завдань. Доцільно висловити власне бачення подальших перспектив дослідження проблеми. У висновках необхідно наголосити на

якісних та кількісних показниках здобутих результатів, обґрунтувати достовірність отриманих результатів, викласти рекомендації щодо їх використання. Загальні висновки в кінці роботи не повинні підмінюватися механічним підсумовуванням висновків, що наводилися в кінці розділів, а мають містити те нове, суттєве, що становить підсумкові результати дослідження, які подаються у вигляді певної кількості пронумерованих абзаців. Їх послідовність визначається логікою побудови завдань дослідження. У висновках необхідно наголосити на тому, що мету дослідження досягнуто, а всі поставлені завдання вирішено.

Приблизний обсяг висновків 3-4 сторінки тексту.

Список використаних джерел можна розміщувати в алфавітному порядку прізвищ перших авторів або в порядку появи посилань у тексті. Він складається відповідно до чинних стандартів. Список використаних джерел повинен містити **не менше 50 позицій**. На всі наукові джерела, подані у списку, повинні бути посилання в тексті кваліфікаційної роботи. До списку використаних джерел, оформленого з урахуванням усіх чинних вимог, слід обов'язково включати новітні видання праць українських і зарубіжних дослідників, у тому числі електронні носії та інтернет-джерела. Перелік повинен бути оформлений відповідно до правил бібліографічного опису, викладених у ДСТУ 8302:2015. Всі джерела нумеруються арабськими цифрами. Робота має виконуватися державною (українською) мовою. Приклади оформлення різних видів наукових джерел наведені у Додатку Е.

Додатки. У додатки за необхідності включається допоміжний матеріал: таблиці допоміжних цифрових даних; інструкції до методик; тексти опитувальників; стимульний психодіагностичний матеріал; допоміжні ілюстрації. Додатки оформлюють як продовження письмової роботи на наступних її сторінках або у вигляді окремої частини у порядку розміщення посилань у тексті роботи. Якщо додатки оформлюють на наступних сторінках роботи, кожен такий додаток повинен починатися з нової сторінки. Додаток повинен мати заголовок, надрукований угорі малими літерами з першої великої симетрично відносно тексту сторінки. Посередині рядка над заголовком малими літерами з першої великої друкується слово «Додаток» і велика літера української абетки, що позначає додаток (наприклад, Додаток А), за винятком літер Г, Є, З, І, Ї, Й, О, Ч, Ь.

5. ВИМОГИ ДО ОФОРМЛЕННЯ КВАЛІФІКАЦІЙНОЇ РОБОТИ

Роботу друкують за допомогою комп'ютера на одному боці аркуша білого паперу формату А4 (210 x 297 мм) через 1,5 інтервалу. Мінімальний

розмір шрифту – 14 кегль.

Обсяг роботи повинен становити 70-80 сторінок друкованого тексту. Мінімальний обсяг основної частини роботи – 65-70 друкованих сторінок. До основної частини кількості сторінок роботи не входять – титульна сторінка та зміст, додатки, список використаної літератури.

Шрифт Times New Roman 14, міжрядковий інтервал – 1,5 см. Текст роботи необхідно друкувати, залишаючи береги таких розмірів: лівий – 30 мм, правий – 10 мм, верхній і нижній – 20 мм. Шрифт друку повинен бути чітким, чорного кольору. Абзацні відступи – 1,25 см. Текст основної частини роботи поділяють на розділи, підрозділи, пункти та підпункти.

Заголовки структурних частин роботи «ЗМІСТ», «ПЕРЕЛІК УМОВНИХ СКОРОЧЕНЬ», «ВСТУП», «РОЗДІЛ», «ВИСНОВКИ», «СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ», «ДОДАТКИ» друкують великими літерами симетрично до тексту (по центру). Заголовки підрозділів друкують маленькими літерами (крім першої великої) з абзацного відступу. Крапку в кінці заголовка не ставлять. Заголовки пунктів друкують маленькими літерами (крім першої великої) з абзацного відступу в розрядці в підбір до тексту. У кінці заголовка, надрукованого в підбір до тексту, ставиться крапка.

Відстань між заголовком (за винятком заголовка пункту) та текстом повинна становити 2-3 інтервали. Кожну структурну частину роботи треба починати з нової сторінки.

Нумерацію сторінок, розділів, підрозділів, пунктів, підпунктів, малюнків, таблиць, формул подають арабськими цифрами без знака №.

Першою сторінкою кваліфікаційної роботи є титульна сторінка, яка включається до загальної нумерації сторінок і на якій номер сторінки не ставиться. Сторінки треба нумерувати без крапки. Сторінки роботи нумеруються арабськими цифрами в правому верхньому кутку зі збереженням наскрізної нумерації усього тексту.

ЗМІСТ, ВСТУП, ВИСНОВКИ, СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ, ДОДАТКИ не нумерують як розділи.

Такі структурні частини роботи, як зміст, перелік умовних позначень, вступ, висновки, список використаної літератури, додатки не мають порядкового номера. Номер розділу ставлять після слова «РОЗДІЛ», після номера крапку не ставлять, потім з нового рядка друкують заголовок розділу.

Підрозділи нумерують у межах кожного розділу. Номер підрозділу складається з номера розділу і порядкового номера підрозділу, між якими ставлять крапку. В кінці номера підрозділу не повинна стояти крапка, наприклад: «2.3» (третій підрозділ другого розділу). Потім у тому ж рядку

наводять заголовок підрозділу.

Приклад

РОЗДІЛ 1
ОСОБЛИВОСТІ СОЦІАЛЬНО-ПСИХОЛОГІЧНОЇ РОБОТИ З ДІТЬМИ, ЩО МАЮТЬ
ПОРУШЕННЯ ОПОРНО-РУХОВОГО АПАРАТУ

1.1 Сутність та специфіка організації соціально-психологічної роботи з дітьми з інвалідністю

Якщо назва розділу наводиться в одному рядку з номером цього розділу, тоді після номера ставиться крапка

Приклад:

РОЗДІЛ 2. ОСОБЛИВОСТІ СОЦІАЛЬНО-ПСИХОЛОГІЧНОЇ РОБОТИ З ДІТЬМИ,
ЩО МАЮТЬ ПОРУШЕННЯ ОПОРНО-РУХОВОГО АПАРАТУ

2.1 Сутність та специфіка організації соціально-психологічної роботи з дітьми з інвалідністю

Графіки, схеми та таблиці, розміщені на окремих сторінках пояснювальної записки, включають до загальної нумерації сторінок. На всі запозичені ілюстрації також повинні бути посилання.

Ілюстрації (схеми, графіки, рисунки) і таблиці необхідно подавати безпосередньо після тексту, де вони згадані вперше, або на наступній сторінці. Ілюстрації позначають словом «Рис.», «Мал.» і нумерують послідовно в межах розділу. Номер ілюстрації повинен складатися з номера розділу і порядкового номера ілюстрації, між якими ставиться крапка. Наприклад: Рис. 1.2 (другий рисунок першого розділу). Номер ілюстрації, її назву та пояснювальні підписи розміщують послідовно під ілюстрацією.

Приклад:

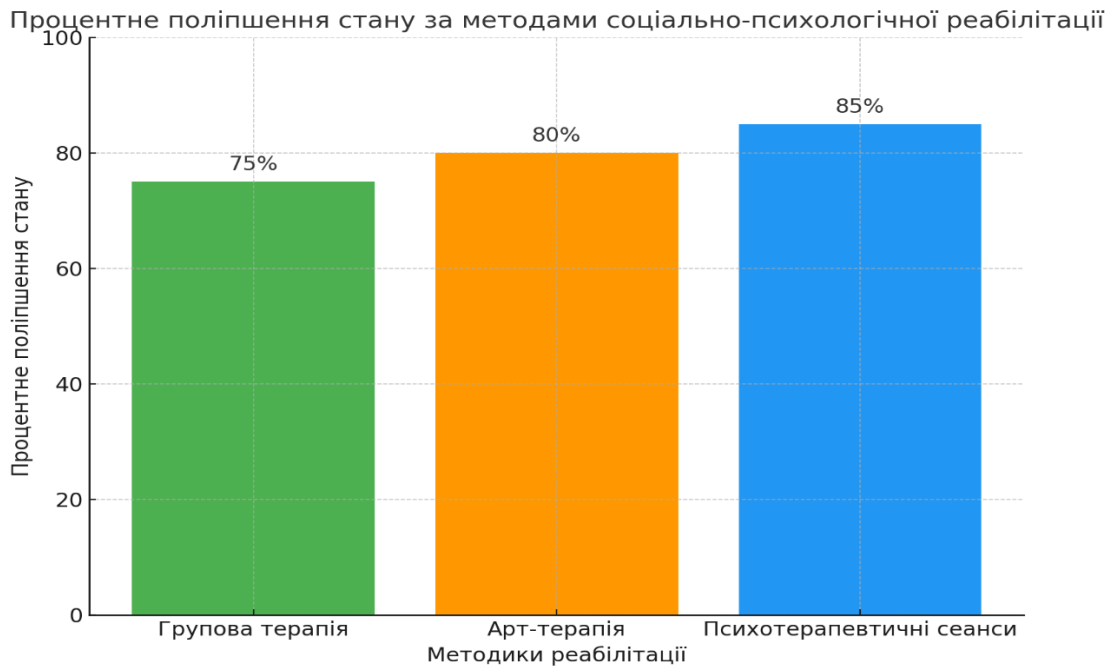

Рис. 2.1 – Діаграма показників поліпшення стану дітей за різними методиками соціально-психологічної реабілітації

Назву рисунка друкують з великої літери та розміщують під ним посередині рядка, наприклад, «Рисунок 2.1 – Діаграма показників поліпшення стану дітей за різними методиками соціально-психологічної реабілітації». Рисунок виконують на одній сторінці аркуша. Якщо він не вміщується на одній сторінці,

його можна переносити на наступні сторінки. У такому разі назву рисунка зазначають лише на першій сторінці, пояснювальні дані – на тих сторінках, яких вони стосуються, і під ними друкують: «Рисунок __, аркуш __».

Таблиці нумерують послідовно. У правому верхньому куті над відповідним заголовком таблиці розміщують напис «Таблиця» (курсивом) із зазначенням її номера. Номер таблиці повинен складатися з номера розділу та порядкового номера таблиці, між якими ставиться крапка, наприклад: «Таблиця 1.2» (друга таблиця першого розділу). При перенесенні частини таблиці на інший аркуш (сторінку) слово «Таблиця» і номер її вказують один раз праворуч над першою частиною таблиці, над іншими частинами пишуть слова «Продовження табл.» і вказують номер таблиці, наприклад: «Продовження табл. 1.2». Кожна таблиця повинна мати назву, яку розміщують над таблицею (на наступному рядку після слова «Таблиця») та друкують жирним шрифтом по центру.

Правила цитування та посилання. При написанні роботи слід посилатися на джерела, матеріали або окремі результати з яких в ній наводяться. Коли використовуються матеріали з монографій, оглядових

статей, інших джерел із великою кількістю сторінок, тоді необхідно точно вказати номери сторінок, на які є посилання.

Посилання на джерела слід зазначати порядковим номером за переліком посилань, виділеним двома квадратними дужками, наприклад, «... у працях [1-7]...», чи «... на думку різних авторів [2, 6, 9, 21, 34]...». Коли необхідно зробити посилання на складову частину чи конкретні сторінки відповідного джерела, можна наводити посилання у квадратних дужках, при цьому номер посилання має відповідати його бібліографічному опису за переліком посилань. Якщо використовують відомості з монографій, оглядових статей, інших джерел з великою кількістю сторінок, тоді в посиланні необхідно точно вказати також номери сторінок із джерела, на яке дано посилання в роботі, наприклад, [6, с. 15], [17, с. 123-125].

Посилання на ілюстрації роботи вказують порядковим номером ілюстрації, наприклад, «рис. 1.2». Посилання на формули роботи вказують порядковим номером формули в дужках, наприклад «... у формулі (2.1)». На всі таблиці роботи повинні бути посилання в тексті, при цьому слово «таблиця» в тексті пишуть скорочено, наприклад: «... у табл. 1.2». У повторних посиланнях на таблиці та ілюстрації треба вказувати скорочено слово «дивись», наприклад: «див. табл. 1.3».

Загальні вимоги до цитування такі:

а) текст цитати починають і закінчують лапками і наводять у тій граматичній формі, в якій його подано у джерелі, із збереженням особливостей авторського написання; використання цитати у тексті передбачає вказування номеру джерела у списку літератури та обов'язково номер сторінки джерела із якого взято цитату;

б) цитування має бути повним, без довільного скорочення авторського тексту і без перекручень думок автора; пропуск окремих слів при цитуванні допускається без перекручення авторського тексту і позначається трьома крапками;

в) при непрямому цитуванні (переказі, викладі думок інших авторів своїми словами), що дає значну економію тексту, слід бути дуже точним у викладенні думок автора, коректним щодо оцінювання його результатів;

г) кожна цитата і непряме цитування обов'язково супроводжуються посиланням на джерело за його порядковим номером у «Списку використаних джерел», наприклад, [5], [34]. Джерела можна розміщувати в списку одним із таких способів: у порядку появи посилань у тексті (найбільш зручний для користування), в алфавітному порядку прізвищ перших авторів, у хронологічному порядку. Відомості про джерела, які включені до списку,

необхідно давати згідно з вимогами державного стандарту з обов'язковим наведенням назв праць.

СПЕЦИФІКА ОФОРМЛЕННЯ ЦИФРОВОГО МАТЕРІАЛУ

Цифровий матеріал, як правило, оформляють у вигляді таблиць (див. табл. 1.1).

Таблиця 1.1

		(назва таблиці)				
Головка						Заголовки граф
						Підзаголовки Граф
Рядки						
		Боковик (заголовки рядків)		Графи (колонки)		

Кожна таблиця повинна мати назву, яку розміщують над таблицею і друкують симетрично до тексту. Назву і слово “Таблиця” починають з великої літери. Назву не підкреслюють.

Таблицю слід розташовувати безпосередньо після тексту, у якому вона згадується вперше, або на наступній сторінці.

Розміщують таблицю таким чином, щоб її можна було читати без повороту переплетеного блоку роботи або з поворотом за годинниковою стрілкою.

Таблиці слід нумерувати арабськими цифрами порядковою нумерацією в межах розділу, за винятком таблиць, наведених у додатку.

Номер таблиці складається з номера розділу і порядкового номера таблиці, відокремлених крапкою, наприклад, таблиця 1.2 – друга таблиця першого розділу. Якщо у роботі одна таблиця, її не нумерують.

Заголовки граф повинні починатися з великих літер, підзаголовки – з маленьких, якщо вони становлять одне речення із заголовком, і з великих, якщо вони є самостійними. Висота рядків повинна бути не меншою 8 мм. Графу за порядковими номерами рядків до таблиці включати не треба.

Таблицю з великою кількістю рядків можна переносити на іншу сторінку. При перенесенні таблиці на іншу сторінку назву вміщують тільки над її першою частиною. Таблицю з великою кількістю граф можна ділити на

частини і розміщувати одну частину під іншою в межах однієї сторінки. Якщо рядки або графи таблиці виходять за формат сторінки, то в першому випадку в кожній частині таблиці повторюють її головку, в іншому випадку – боковик.

Якщо текст, який повторюється в графі таблиці, складається з одного слова, його можна замінити лапками, якщо з двох або більше слів, то при першому повторенні його замінюють словами “Те ж”, а далі лапками. Ставити лапки замість цифр, марок, знаків, цифр, марок, знаків, математичних і хімічних символів, які повторюються, не слід, якщо цифрові або інші дані в будь-якому рядку таблиці не подають, то в ньому ставлять прочерк.

При поділі таблиці на частини допускається її головку або боковик замінити відповідно номерами граф чи рядків, нумеруючи їх арабськими цифрами у першій частині таблиці.

Додатки оформлюють як продовження роботи на наступних її сторінках, розміщуючи їх у порядку появи посилань на додатки у тексті роботи. Посередині рядка над заголовком малими літерами з першої великої друкується слово «Додаток» і велика літера, що позначає додаток. Додатки слід позначати послідовно великими літерами української абетки, за винятком літер Г, Є, І, Ї, Й, О, Ч, Ъ, наприклад, додаток А, додаток Б тощо. Один додаток позначається як додаток А. Кожний додаток має починатися з нової сторінки. Текст кожного додатка за необхідності може бути поділений на розділи й підрозділи, які нумерують у межах кожного додатка. У такому разі перед кожним номером ставлять позначення додатка (літеру) і крапку. Наприклад: А.2 – другий розділ додатка А; В.3.1 – підрозділ 3.1. додатка В. Ілюстрації, таблиці і формули, які розміщені в додатках, нумерують у межах кожного додатка, наприклад: рис. Д.1.2 – другий рисунок першого розділу додатка Д; формула А.1 – перша формула додатка А. Додатки є обов’язковим елементом роботи. Вони підвищують рівень довіри до результатів роботи, свідчать про їхню достовірність. Додатки завжди роблять тоді, коли теоретичний або емпіричний матеріал надто великий. Основну його частину подають у додатках, а „вижимки” з нього – в основному тексті роботи. При цьому дається відповідне посилання.

Якщо є необхідність, до додатків включають допоміжний матеріал, необхідний для повноти сприйняття роботи:

- зразки анкет, опитних листів, тестів;
- таблиці допоміжних цифрових даних;
- протоколи випробувань;
- інструкції і опис методик;
- ілюстрації допоміжного характеру.

ПРАВИЛА СКЛАДАННЯ РЕФЕРАТУ

Структура реферату включає дві частини: бібліографічне описання

(вихідна інформація про первинний документ) та текст реферату. Додаткова інформація включає довідки про первинний документ, проблемну інформацію, нові погляди, методи дослідження, нові матеріали тощо).

Текст реферату включає:

- а) тему, проблему, яка досліджується;
- б) конкретні результати (основні теоретичні, експериментальні, описувальні результати, факти, відкриття, важливі для рішення практичних питань);
- в) висновки автора (оцінки, пропозиції), гіпотези (прийняті, відкинуті), які висунуто в первинному документі;
- г) сфера застосування, практичної реалізації результатів роботи.

В рефераті потрібно викласти нову інформацію. Він має за мету передати найбільш суттєву інформацію, яка міститься в реферованому матеріалі.

Основні вимоги до складання реферату такі:

- об'єктивність (точність у викладанні сутності реферованої роботи, поглядів автора, наукових даних);
- повнота (викладення усіх найсуттєвіших положень первинного документа);
- літературна мова (точна, скорочена, ясна, проста);
- композиція реферату логічно вибудована (може відрізнитися від первинного матеріалу);
- обсяг реферату визначається змістом первинного документа, його науковою цінністю.

Основні мовленнєві та мовні правила написання реферату

Текст реферату починається з таких стандартних висловлювань: “Бакалаврська робота складається ...”; „перший розділ присвячено...”. Далі використовуються висловлювання такого типу, як: “Аналізуються протиріччя ...”, “Викладаються результати...”, “Досліджуються проблеми...”, “Характеризуються особливості...”, “Мова йде ...”, “Проаналізовано коло проблем ...”, “Аналіз завершується висновком про те, що...”; “Робота присвячена актуальній проблемі ...”.

6.РЕЦЕНЗУВАННЯ І ПОПЕРЕДНІЙ ЗАХИСТ КВАЛІФІКАЦІЙНОЇ РОБОТИ

Рецензування та попередній захист бакалаврської роботи є важливим етапом її підготовки. Після перевірки роботи на академічний плагіат, проводиться попередній захист, під час якого науковий керівник і кафедра надають зауваження щодо можливих недоліків і необхідності їх виправлення

перед офіційним захистом. Після завершення роботи ,науковий керівник готує письмовий відгук, в якому оцінюється актуальність теми, глибина дослідження, використані теоретичні та методологічні підходи, логіка викладення матеріалу, а також корисність і правдивість висновків і рекомендацій. У відгуку також позначаються слабкі сторони роботи. Обов'язковою умовою для допуску роботи до її захисту є її зовнішня апробація. Рецензії та відгуки мають бути додані до роботи перед поданням її на кафедру до офіційного захисту.

7. ЗАХИСТ ТА ОЦІНЮВАННЯ КВАЛІФІКАЦІЙНОЇ РОБОТИ

Захист кваліфікаційної роботи відбувається на відкритому засіданні екзаменаційної комісії, де процес атестації є відкритим і публічним.

Процедура захисту включає кілька етапів: – *коротка доповідь* випускника тривалістю 10 хвилин; – *відповіді на питання членів комісії*; – *відповіді на зауваження рецензента та наукового керівника* (якщо вони є); – *підсумки захисту*.

У доповіді здобувач вищої освіти має зазначити мету, завдання, об'єкт, предмет, методи дослідження, наукову і практичну значущість роботи, а також висновки, отримані під час дослідження. Важливо також представити елементи наукової новизни роботи. Доповідь повинна бути підкріплена наочними матеріалами, такими як таблиці, графіки, схеми та результати дослідження, які будуть представлені у вигляді презентації та роздаткових матеріалів.

Презентація повинна містити:

1. Короткий теоретичний вступ (показати, хто працював над досліджуваною проблемою і які підходи розроблені) – 1-2 слайди.
2. Мета і гіпотези дослідження – 1 слайд.
3. Характеристика вибірки – 1-2 слайди.
4. Методи дослідження – 1 слайд.
5. Опис результатів дослідження – 8-10 слайдів.

6. Висновки і рекомендації – 1-2 слайди.

Оцінка бакалаврської роботи є комплексною і складається з оцінювання змісту роботи та усного захисту.

Для організації захисту в комісію входять досвідчені викладачі та науковці з різних підрозділів інституту. Основними критеріями оцінки є: – актуальність теми і відповідність матеріалу темі дослідження; – теоретичний рівень, методологія і практична значущість роботи; – здатність детально дослідити практичні ситуації, аналізувати проблеми, наводити конкретні приклади без загальних висновків; – здатність чітко, логічно і аргументовано викладати матеріал, використовувати сучасну термінологію і уникати стилістичних і граматичних помилок, повторів та переписування літературних джерел; – використання актуальних нормативно-правових документів і новітніх наукових публікацій; – наявність творчих пропозицій і рекомендацій; – належне оформлення роботи, відповідність вимогам щодо обсягу, акуратності та грамотності. При оцінюванні доповіді основна увага приділяється тому, наскільки здобувач вищої освіти володіє матеріалом, чи здатен він викладати його без тексту доповіді, пояснювати таблиці, графіки та схеми, а також правильно розподіляти час для розкриття основних результатів, висновків і рекомендацій.

Оцінка роботи проводиться за стобальною шкалою.

Шкала оцінювання здобувачів вищої освіти

Сума балів за всі види навчальної діяльності	Оцінка ECTS	Оцінка за національною шкалою	
		для екзамену, курсового проекту (роботи), практики	для заліку
90 – 100	A	відмінно	зараховано
82-89	B	добре	
74-81	C		
64-73	D	задовільно	
60-63	E		
35-59	FX	незадовільно з можливістю повторного складання	не зараховано з можливістю повторного складання
0-34	F	незадовільно з обов'язковим повторним вивченням дисципліни	не зараховано з обов'язковим повторним вивченням дисципліни

КРИТЕРІЇ ОЦІНКИ КВАЛІФІКАЦІЙНОЇ РОБОТИ

№з/п	Критерії оцінювання	Рівень відповідності до критерію (бали)			Максимальна кількість балів за критеріями
		<i>Низький</i>	<i>Середній</i>	<i>Високий</i>	
1.	Відповідність назви змісту роботи	0-3	4-7	8-10	10
2.	Обґрунтованість актуальності дослідження	0-1	2-3	4-5	5
3.	Науковість визначення об'єкта, предмета і мети дослідження	0-1	2-3	4-5	5
4.	Відповідність вимогам до формулювання припущення	0-1	2-3	4-5	5
5.	Використання нової літератури для аналізу проблеми у теоретичній частині	0-1	2-3	4-5	5
6.	Дотримання стилістичних норм наукової мови	0-1	2-3	4-5	5
7.	Змістовна відповідність теоретичної і практичної частин роботи	0-3	4-7	8-10	10
8.	Адекватність застосованих методів та методик дослідження	0-3	4-7	8-10	10
9.	Наявність математико-статистичного аналізу даних (чи якісного аналізу відповідно до специфіки роботи)	0-3	4-7	8-10	10
10	Повнота висновків та рекомендацій за результатами дослідження	0-3	4-7	8-10	10
11	Відповідне до вимог оформлення роботи	0-1	2-3	4-5	5
12	Аргументованість усного захисту результатів дослідження	0-1	2-3	4-5	5
13	Компетентність у відповідях на запитання при захисті результатів дослідження	0-1	2-3	4-5	5
Разом:					100

ДОДАТКИ

Додаток А
Зразок титульного аркушу

**МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
СХІДНОУКРАЇНСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
ІМЕНІ ВОЛОДИМИРА ДАЛЯ**

**Факультет здоров'я людини
Кафедра здоров'я людини**

КВАЛІФІКАЦІЙНА РОБОТА

бакалавра

на тему:

здобувач _____ **курсу** _____ **групи** _____

спеціальність: _____

(ПІБ здобувача)

(підпис)

Керівник роботи

(вчене звання, науковий ступінь, ПІБ)

(підпис)

Київ 202_

СХІДНОУКРАЇНСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
ІМЕНІ ВОЛОДИМИРА ДАЛЯ

Навчально-науковий інститут (факультет) _____
(повне найменування інституту, факультету)

—

Кафедра _____
(повна назва кафедри)

ПОЯСНЮВАЛЬНА ЗАПИСКА
до кваліфікаційної випускної роботи

освітній ступінь _____
(бакалавр)

спеціальність _____
(шифр і назва спеціальності)

спеціалізація _____
(назва спеціалізації)

на тему _____

Виконав: здобувач вищої освіти групи _____
(підпис) (ініціали і прізвище)

Керівник _____
(підпис) (ініціали і прізвище)

Завідувач кафедри _____
(підпис) (ініціали і прізвище)

Рецензент _____

Додаток Б
Шаблон (версія 01)
Затверджений наказом ректора СНУ ім. В. Даля
10.07.2019 № 199/17

СХІДНОУКРАЇНСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ УНІВЕРСИТЕТ ІМЕНІ ВОЛОДИМИРА ДАЛЯ

ННІ, факультет _____

Кафедра _____

Освітній ступінь _____
(бакалавр)

Спеціальність _____
(шифр і назва)

Спеціалізація _____
(шифр і назва)

ЗАТВЕРДЖУЮ

Завідувач кафедри

“ _____ ” _____ 20__ року

З А В Д А Н Н Я НА КВАЛІФІКАЦІЙНУ РОБОТУ ЗДОБУВАЧУ ВИЩОЇ ОСВІТИ

(прізвище, ім'я, по-батькові здобувача)

1. Тема роботи _____

Керівник роботи _____,

(прізвище, ім'я, по-батькові, науковий ступінь, вчене звання)

затверджені наказом по університету від “ _____ ” _____ 20__ року

2. Строк подання студентом роботи до захисту _____

3. Вихідні дані до роботи _____

4. Зміст розрахунково-пояснювальної записки (перелік питань, які потрібно розробити) _____

РЕФЕРАТ

Текст – 50 с., рис. – 17, табл. – 6, додатків – 10, літератури – 56 дж.,
формул – 4.

У бакалаврській роботі представлено.....(*короткий опис*).

Визначено...

Здійснено

Проведено аналіз та підібрано психодіагностичні методики, спрямовані на дослідження.....

Експериментально досліджено.....

У результаті цих досліджень встановлено, що ...

За допомогою методів математичної обробки даних представлено результати констатувального експерименту, на основі яких підібрано матеріали для розробки практичних рекомендацій, спрямованих на.....

Ключові слова:

ЗМІСТ

ВСТУП	
РОЗДІЛ 1. ТЕОРЕТИЧНІ ЗАСАДИ ВИВЧЕННЯ ПРОБЛЕМИ ПСИХОЛОГІЧНИХ ОСОБЛИВОСТЕЙ ДИТИНИ З ОСОБЛИВИМИ ОСВІТНИМИ ПОТРЕБАМИ	
1.1 Інвалідність як соціальна проблема: теорії та інтерпретації.....	
1.2 Міждисциплінарний огляд стилю життя та проблем дітей з порушенням рухового апарату.....	
1.3 Інвалідність та гендерні стереотипи: аналіз проблеми	
Висновки до розділу 1	
РОЗДІЛ 2. ЕКСПЕРИМЕНТАЛЬНЕ ДОСЛІДЖЕННЯ ПСИХОЛОГІЧНОГО СТАНУ ДІТЕЙ, ЩО МАЮТЬ ПОРУШЕННЯ ОПОРНО-РУХОВОГО АПАРАТУ	
2.1 Організація та хід дослідження.....	
2.2 Обґрунтування та опис методик дослідження.....	
2.3 Психологічний та статистичний аналіз результатів констатуючого експерименту.....	
Висновки до розділу 2	
РОЗДІЛ 3. РЕЗУЛЬТАТИ РОБОТИ З КОРЕКЦІЇ ПСИХОЛОГІЧНОГО СТАНУ ДИТИНИ З ПОРУШЕННЯМИ ОПОРНО-РУХОВОГО АПАРАТУ	
3.1. Методологічні засади психокорекційної процедури.....	
3.2. Програма психокорекційних заходів щодо покращення.....	
3.3. Аналіз результатів формуючого експерименту та оцінка ефективності корекційних заходів.....	
Висновки до розділу 3	
ВИСНОВКИ	
СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ	
ДОДАТКИ	

РОЗДІЛ 2. ОСОБЛИВОСТІ СОЦІАЛЬНО-ПСИХОЛОГІЧНОЇ РОБОТИ З ДІТЬМИ, ЩО МАЮТЬ ПОРУШЕННЯ ОПОРНО-РУХОВОГО АПАРАТУ

2.1 Сутність та специфіка організації соціально-психологічної роботи з дітьми з інвалідністю

Соціально-психологічна робота з дітьми з інвалідністю, зокрема з порушеннями опорно-рухового апарату (ОРА), має на меті сприяння їхній адаптації до соціального середовища, покращення психоемоційного стану та розвиток соціальних навичок, що дозволяє дитині повною мірою брати участь у житті громади. Враховуючи фізичні обмеження, такі діти стикаються з особливими труднощами в соціалізації та інтеграції в суспільство. Задача соціально-психологічної роботи полягає у створенні таких умов, де кожна дитина зможе отримати підтримку для подолання цих труднощів.

Соціально-психологічна робота з дітьми з інвалідністю охоплює різноманітні аспекти: від роботи з психологічним благополуччям і емоційною підтримкою до розвитку соціальних навичок, самооцінки та комунікації з однолітками та дорослими. Важливою складовою є інклюзивний підхід, який дозволяє враховувати особливості кожної дитини, надаючи індивідуальну допомогу в процесі реабілітації та соціалізації (Костюк, 2015) [12].

Соціально-психологічна робота має на меті не лише підтримку, але й активне включення дітей з інвалідністю в соціальні процеси. Особливу увагу слід приділяти розвитку їхньої психоемоційної стійкості, оскільки фізичні обмеження можуть сприяти формуванню низької самооцінки, відчуття ізоляції або депресії (Барабанова, 2017) [2].

Організація соціально-психологічної роботи з дітьми з порушеннями ОРА потребує комплексного підходу, включаючи співпрацю з батьками, педагогами, лікарями та іншими фахівцями. Враховуючи фізичні обмеження

дітей, важливо створювати доступні для них умови для розвитку – як фізичні, так і психологічні. Для цього використовуються різноманітні методи та прийоми, такі як арт-терапія, групові тренінги, психологічні консультації, а також фізична терапія, яка сприяє поліпшенню фізичного стану та адаптації до навколишнього середовища (Лукашевич, 2016) [14].

Однією з важливих складових є робота з родиною дитини. Батьки повинні мати змогу отримати не лише медичну, але й психологічну підтримку для ефективного виконання ролі первинного реабілітолога дитини. Спільна робота психолога, соціального працівника та педагогів сприяє кращій соціалізації дитини та її успішному включенню в освітній процес.

Особливе значення має використання інклюзивних методик, що дозволяють забезпечити рівні можливості для розвитку дітей з інвалідністю в усіх сферах їхнього життя. Це включає в себе інтеграцію в освітні заклади, участь у позакласних заходах та соціальну активність у межах громади. Важливим є також створення безбар'єрного середовища, як фізичного, так і соціального, що дозволяє дітям з інвалідністю реалізувати свій потенціал.

Зразок оформлення висновків до кваліфікаційної роботи на тему «Соціально-психологічна реабілітація дітей з порушенням опорно-рухового апарату»

ВИСНОВКИ

У процесі виконання кваліфікаційної роботи були досягнуті основні цілі та завдання, поставлені в рамках дослідження соціально-психологічної реабілітації дітей з порушеннями опорно-рухового апарату (ОРА). Результати дослідження підтвердили важливість комплексного підходу до реабілітації та соціалізації таких дітей, а також необхідність застосування різних методик для забезпечення ефективного процесу реабілітації.

1. Проаналізовано соціально-психологічні аспекти реабілітації. Вивчення впливу фізичних обмежень на емоційний стан, соціалізацію та поведінку дітей з порушеннями ОРА показало, що обмеження в фізичних можливостях значно впливають на психоемоційний стан дітей, що може призводити до зниження самооцінки, депресії та соціальної ізоляції. Відсутність належної психологічної підтримки ускладнює адаптацію таких дітей до соціального середовища.

2. Розроблено методики реабілітації. У процесі дослідження було розроблено низку методик, які сприяють покращенню психосоціальної адаптації та інтеграції дітей з обмеженими фізичними можливостями в соціум. Серед таких методик були інтеграційні програми, що включають арт-терапію, групову терапію та інші соціально-психологічні методи. Ці методики дозволяють зменшити відчуття ізоляції та допомагають дітям знайти своє місце в соціумі.

3. Визначено ефективність методів соціально-психологічної підтримки. Результати дослідження підтвердили високу ефективність таких методів, як групова терапія, арт-терапія та психотерапевтичні сеанси, у покращенні емоційного стану дітей з порушеннями ОРА. Вони сприяють розвитку соціальних навичок, зниженню тривожності, а також поліпшенню комунікативних навичок, що дозволяє дітям більш успішно взаємодіяти з однолітками та дорослими.

4. Розроблені рекомендації для практичних спеціалістів. На основі отриманих результатів було розроблено низку рекомендацій для психологів, соціальних працівників та медичних працівників щодо вдосконалення соціально-психологічної реабілітації дітей з порушеннями ОРА. Рекомендується застосовувати комплексний підхід до реабілітації, що включає фізичні, психологічні та соціальні методи, а також враховувати індивідуальні особливості кожної дитини для забезпечення максимальної ефективності реабілітаційного процесу.

Таким чином, проведене дослідження підтверджує важливість соціально-психологічної підтримки дітей з порушеннями опорно-рухового апарату та необхідність використання різноманітних методів для забезпечення їхньої ефективної реабілітації та соціалізації. Реалізація запропонованих методик і рекомендацій дозволить значно покращити якість життя цих дітей і забезпечити їх успішну інтеграцію в соціум.

**ПРИКЛАДИ
ОФОРМЛЕННЯ БІБЛІОГРАФІЧНОГО ОПИСУ
У СПИСКУ ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ
з урахуванням Національного стандарту України ДСТУ 8302:2015**

Приклади оформлення бібліографічного опису в списках літератури

Приклад оформлення літературного джерела

Посилання на монографії, підручники:

Якщо один автор

1. Іванова І.Б. Соціальна робота з людьми з особливими потребами : навч. посіб. Київ, 2011. 416 с.
2. Капська А.Й. Соціальна робота: технологічний аспект : навчальний посібник. Київ : ЦНЛ, 2014. 352с.
3. Зверева І.Д. Соціальна робота в Україні : навч. посіб. Київ : Наук. світ, 2003. 233 с.
4. Лукашевич М.П. Соціальна робота (теорія і практика) : підручник. Київ : Каравела, 2020. 368 с.
5. Матюх Н. Д. Що дорожче срібла-золота / Наталія Дмитрівна Матюх. К. : Асамблея діл. кіл : Ін-т соц. іміджмейкінгу, 2006. 311 с.

Якщо два або три автори

1. Бойко О.М., Бондаренко Н.Б. Соціальна робота з конкретними групами клієнтів : навчальний посібник. Київ : Каравела, 2015. 160 с.
2. Гура О.І., Гура Т.Є. Психологія управління соціальною організацією : навч. посіб. 2-ге вид., доп. Херсон : ОЛДІ-ПЛЮС, 2015. 212 с.
3. Кочубей Т.Д., Бойко О.М. Соціальна робота з різними групами клієнтів : навчальний посібник. Умань : ФОП Жовтий О.В., 2016. 278 с.
4. Кузнецов М.А., Фоменко К.І., Кузнецов О.І. Психічні стани студентів у процесі навчально-пізнавальної діяльності : монографія. Харків : ХНПУ, 2015. 338 с.
5. Моргун В.Ф., Москаленко Л.С. Кваліфікаційні наукові роботи з психології: курсова, дипломна, магістерська : методичні рекомендації для студентів. Полтава, 2017. 71 с.
6. Суберляк О. В. Технологія переробки полімерних та композиційних матеріалів : підруч. [для студ. вищ. навч. закл.] / О. В. Суберляк, П. І. Баштанник. Львів: Растр-7, 2007. 375 с.

П'ять і більше авторів

1. Формування здорового способу життя молоді : навч.-метод. посіб. для працівників соц. служб для сім'ї, дітей та молоді / [Т. В. Бондар, О. Г. Карпенко, Д. М. Дикова-Фаворська та ін.]. К. : Укр. ін-т соц. дослідж., 2005. 115 с. (Серія "Формування здорового способу життя молоді" : у 14 кн., кн. 13).

Без автора

1. Тіло чи особистість? Жіноча тілесність у вибраній малій

українській прозі та графіці кінця XIX початку XX століття : [антологія / упоряд.: Л. Таран, О. Лагутенко]. К. : Грані-Т, 2007. 190, [1] с.

2. Проблеми типологічної та квантитативної лексикології : [зб. наук. праць / наук. ред. Каліущенко В. та ін.]. Чернівці : Рута, 2007. 310 с.

Посилання на багатотомне видання:

1. Енциклопедія Сучасної України / редкол.: І. М. Дзюба та ін. Київ : САМ, 2016. Т. 17. 712 с.

Словники

1. Тимошенко З. І. Болонський процес в дії : словник-довідник основ. термінів і понять з орг. навч. процесу у вищ. навч. закл. / З. І. Тимошенко, О. І. Тимошенко. К. : Європ. ун-т, 2007. 57 с.

2. Українсько-німецький тематичний словник [уклад. Н. Яцко та ін.]. К. : Карпенко, 2007. 219 с.

3. Європейський Союз : словник-довідник / [ред.-упоряд. М. Марченко]. 2-ге вид., оновл. К. : К.І.С., 2006. 138 с.

Частина періодичного видання (посилання на статті):

1. Баранцова Т. Соціокультурна реабілітація молоді та дітей-інвалідів: соціальна робота з молоддю та дітьми із функціональними обмеженнями. *Соціальна політика і соціальна робота*. 2004. № 1. С. 65-72.

Посилання на дисертації:

1. Захаріяш Л.П. Вплив образу підприємця на професійне самовизначення старшокласників. Дис. канд. психол. наук: 19.00.05. Ін-т соц. та політ. психології НАПН України. Київ, 2014. 180 с.

Посилання на автореферат дисертації:

1. Вакулеч Т.М. Психологічні чинники запобігання інтернет-залежності підлітків: автореф. дис... канд. психол. наук: 19.00.07. Прикарп. нац. ун-т імені Василя Стефаника. Івано-Франківськ, 2006. 21 с.

Посилання на електронний ресурс:

1. Галуцько В. Поняття права: багатогранність та інтеграційна однозначність // Форум права: електрон. наук. фахове вид. 2012. № 2. URL: <http://www.nbu.gov.ua> (дата звернення: 22.10.2021).

2. Конституція України: Закон від 28.06.1996 № 254. База даних Законодавство України / ВР України.

URL: <http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/254%D> (дата звернення: 22.04.2025).

Орієнтовна тематика кваліфікаційних робіт

№	Тема кваліфікаційної роботи
1.	Психологічні методи роботи з пацієнтами із післяопераційною депресією.
2.	Застосування методів арттерапії у психологічній реабілітації пацієнтів з травмами опорно-рухового апарату.
3.	Психологічні аспекти адаптації пацієнтів після травм та операцій в процесі фізичної реабілітації.
4.	Роль психологічної підтримки у відновленні фізичних функцій після інсульту.
5.	Вплив психологічного стану на ефективність фізичної реабілітації у пацієнтів з хронічними захворюваннями опорно-рухового апарату.
6.	Особливості мотивації пацієнтів до фізичних навантажень у процесі реабілітації.
7.	Психологічні методи зниження стресу та тривожності у пацієнтів з травмами хребта.
8.	Психологічні фактори, що впливають на успіх реабілітації після ампутацій.
9.	Психологічний супровід пацієнтів з неврологічними порушеннями в процесі фізичної реабілітації.
10.	Роль когнітивно-поведінкової терапії у покращенні фізичного відновлення пацієнтів з хронічним болем.
11.	Психологічні аспекти реабілітації дітей з інвалідністю: методи адаптації та підтримки.
12.	Взаємозв'язок між психологічним станом і результатами фізичної реабілітації у пацієнтів з ортопедичними захворюваннями.
13.	Використання арт-терапії в реабілітації пацієнтів після травм та хвороб опорно-рухового апарату.
14.	Роль психолога в командній роботі реабілітологів: міждисциплінарний підхід до фізичної реабілітації.
15.	Психологічні бар'єри в адаптації пацієнтів до нових фізичних умов після реабілітації.
16.	Емоційна підтримка як фактор, що впливає на ефективність реабілітаційного процесу у пацієнтів після інсульту.
17.	Використання психологічних тренінгів для підвищення фізичної активності у літніх пацієнтів під час реабілітації.
18.	Вплив психологічного супроводу на відновлення рухової функції у пацієнтів з травмами нижніх кінцівок.
19.	Психологічні особливості реабілітації пацієнтів після хірургічних втручань на суглобах.
20.	Роль психотерапевтичних методів у відновленні психоемоційного стану пацієнтів після тривалих фізичних обмежень.
21.	Психологічні бар'єри в реабілітації пацієнтів після травм спинного мозку.
22.	Вплив стресу на процес відновлення фізичної функції у пацієнтів з травмами та хворобами серцево-судинної системи.
23.	Особливості психологічної підтримки осіб з порушеннями слуху в процесі реабілітації.
24.	Вплив психологічних технік релаксації на фізичне відновлення пацієнтів після травм

	голови та шиї.
25.	Особливості психологічного супроводу пацієнтів з посттравматичним стресовим розладом під час фізичної реабілітації.
26.	Психологічні особливості реабілітації пацієнтів з інвалідністю після травм спинного мозку.
27.	Емоційний стан пацієнтів з хронічними болями і його вплив на ефективність фізичної реабілітації.
28.	Використання психодраматичних технік в реабілітації пацієнтів після травм та операцій на кінцівках.
30.	Психологічний вплив фізичної активності на рівень депресії у пацієнтів із фізичними порушеннями.
31.	Роль родини у процесі психологічної підтримки пацієнтів з інвалідністю під час реабілітації.

Завідувачу кафедри
здоров'я людини

_____ (прізвище, ініціали)

здобувача(ки)першого
(бакалаврського) рівня вищої освіти,
спеціальності 053 «Психологія»
_____ курсу, групи _____,

тел.

Заява

Прошу затвердити тему бакалаврської кваліфікаційної роботи: _____

Науковим керівником прошу призначити:

_____ (прізвище, ім'я, по батькові, науковий ступінь, вчене звання)

_____ Дата

_____ Підпис

1. Завідувач кафедри

_____ (Ім'я, ПРІЗВИЩЕ)

2. Керівник кваліфікаційної роботи

_____ (Ім'я, ПРІЗВИЩЕ)

Навчальне видання

МЕТОДИЧНІ ВКАЗІВКИ
до підготовки кваліфікаційної роботи для здобувачів
першого (бакалаврського) рівня вищої освіти денної та
заочної форм навчання спеціальності 053 Психологія ОПП
«Психологія фізичної реабілітації»
(Електронне видання)

Укладачі: ОСМАНОВА Аліме Маметівна
ОСТРЯНКО Тетяна Сергіївна
ДОБРОВОЛЬСЬКА Наталія Анатоліївна

Оригінал-макет

Т.С. Острянко

Підписано до друку _____
Формат 60x841/16. Папір типограф. Гарнітура Times.
Друк офсетний. Умов. друк. арк. _____. Облік. видавн. арк. ____
Тираж ___ екз. Вид. № _____. Замовл. № _____. Ціна договірна.

Видавництво Східноукраїнського національного університету імені
Володимира Даля

Адреса видавництва: м. Київ, вул. Іоанна Павла II, 17.
Телефон: +38 (050) 218 04 78, факс (06452) 4 03 42
E-mail: vidavnictvosnu.ua@gmail.com